

ת"ד 7011/01/13 - מדינת ישראל נגד גבר דחמס

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 7011-01-13 מדינת ישראל נ' דחמס

בפני	כב' השופט - ס. נשיא יהושע צימרמן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	גבר דחמס

הכרעת דין

כתב האישום וטיעוני הצדדים

הנאשם הואשם כי בעת שנהג הנאשם ברכב בכביש 443, באזור צומת הכניסה למושב גינתון, ובהגיעו לצומת, נכנס אליה, והמשיך ישר בצומת בניגוד לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו. בהמשך לכניסת הנאשם לצומת חסם את דרכו של רכב, הנהוג בידי מיכל כהן (להלן: "המעורבת") שנכנס אל הצומת ממול לכיוון נסיעת הנאשם ופנה שמאלה בצומת בחסות אור ירוק שדלק בכיוון נסיעתו. בעשות הנאשם כן גרם להתנגשות בין כלי הרכב, בה ניזוקו כלי הרכב ונחבלו בגופם הנאשם, המעורבת ונוסעת ברכבה.

בפני בית המשפט העידו מטעם התביעה המעורבת, אימה, שנסעה עמה ברכב, בוחן התנועה, רס"ב בוריס צ'כנובסקי (להלן: "הבוחן") ועד ראייה ניטרלי - מר אלישע גודובסקי (להלן: "אלישע").

מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו וחברו שנסע עימו בשעת התאונה, מר חנא נאג'ר (להלן: "חנא").

לבית המשפט הוגשו, על ידי הבוחן, סקיצה ונספח לסקיצה ת/1 (2 עמודים), הודעת הנאשם ת/2 (2 עמודים), פרוגרמת רמזור ת/3 (6 עמודים), תרשים נספח לפרוגרמת רמזור ת/4, דו"ח בוחן ת/5 (4 עמודים), דוחות תצלומים ת/6 (17 תמונות) ותרשים בוחן ת/7.

דין והכרעה

בבסיס המחלוקת בין הצדדים עמדה השאלה האם, כגרסת הנאשם, נכנסה המעורבת ברכבה לצומת באור אדום והוא נסע באור ירוק, או שמא, כגרסת התביעה, נכנס הנאשם ברכבו לצומת באור אדום בעוד המעורבת נכנסה לצומת בחסות האור הירוק. משכך, עלינו לבדוק, מי מהנהגים המעורבים נכנס לצומת ברמזור אדום.

עדויות הנהגים נוסעיהם והבוחן המשטרתי:

מעדויותיהן של המעורבת ואימה עולה כי המעורבת נכנסה לצומת בחסות האור הירוק. מנגד אף הנאשם והנוסע ברכבו מעידים שנכנסו לצומת בחסות האור הירוק. הנהגים ונוסעיהם הינם "בעלי עניין" ולכן בכל הנוגע לעדויות אלו מדובר בגירסה מול גירסה, ולא ניתן להעדיף גירסה אחת על פני רעותה. הבוחן העיד כי קביעתו כי הנאשם נכנס לצומת באור אדום נבעה מעדות אלישע ולא ממצאים בשטח ועל כן, אין בעדותו כדי לסייע בשאלה.

עדויות של עד הראיה - אלישע.

העד אלישע נסע ברכב שבו נהג אלמוני אשר סרב למסור פרטיו. מעדותו של אלישע עולה כי הרכב האמור נסע בכיוון נסיעת הנאשם ונעצר בצומת בנתיב הימני כשברמזור בכיוון דלק אור אדום. העד אלישע שהינו עד ניטרלי מוסר כדלקמן :

"... נסענו בצומת גינתון ועצרנו באור אדום. פתאום משמאל לנו נסע רכב (הנאשם, צ.י.) ועקף אותנו, הוא נסע בכיוון שלנו, היינו המומים. תוך רגע נכנס רכב מהצד השני מכיוון לוד לגינתון ונכנס לתוך הצומת, אז קרתה התאונה. האוטו שנכנס היה גדול יותר אז הוא העיף את הרכב הקטן הכחול.

ש. כאשר אתה אומר האוטו שנכנס למה את מתכוון?

ת. הרכב שרצה להכנס לגינתון מלוד הוא נכנס לתוך הצומת ונפגש עם הרכב שעקף אותנו.

ש. איזה רמזור היה לכם בכיוון הנסיעה שלכם.

ת. אדום.

(עמ' 8, שורות 10-17)

מעדות זו עולה למעלה מכל ספק כי כאשר דלק רמזור אדום בכיוון נסיעת הרכב בו נסע אלישע עקף הנאשם את הרכב, בצומת, ומיד לאחר מכן ארעה התאונה. מעין בפרוגרמת הרמזור (ת/3, ת/4) עולה כי כאשר ישנו מופע של רמזור אדום בכיוון הרכב בו נסע אלישע ישנו מופע של רמזור אדום בכיוון נסיעת הנאשם. מכאן עולה כי הנאשם נכנס לצומת כשאור אדום דולק ברמזור בכיוון נסיעתו.

האם העד אלישע נכח במקום ובזמן התאונה:

עד ההגנה, חנא, אישר בעדותו קיומו של רכב מימינם, מיקום התואם את עדותו של אלישע.

בסתירה לעדות עד ההגנה מסר הנאשם כי כלל לא ראה רכב לצידו בעת כניסתו לצומת אולם הנאשם מאשר כי זוכר הוא את אלישע וכי הוא הגיע לרכבו לאחר התאונה (עמ' 11 שורה 13) .

נתון זה מתיישב עם עדותו של חנא שמסר כי מישהו הגיע לרכבם, אם כי לא זכר אם זהו נהג הרכב או אלישע שישב לצידו (עמ' 12 שורות 18-24). שילוב עדויות ההגנה עם עדותו הבהירה של אלישע מוליך למסקנה שאלישע היה ברכב שעמד מימין לרכב הנאשם וכי הרכב עצר באור אדום.

האם אלישע ראה את הרמזור בזמן כניסת הנאשם לצומת ?

מבקש הסנגור לטעון בסיכומיו כי " העד לא אומר שבזמן התאונה הוא ראה את הרמזור". הסנגור מבקש להסתמך על דברי אלישע ולפיהם שוחח עם הנהג בזמן עמידתם ברמזור ויתכן שתוך כדי שיחה זו התחלף הרמזור לאור ירוק וזאת לפני כניסת הנאשם לצומת.

אני דוחה לחלוטין טענה זו. מעדותו של אלישע עולה ברורות כי הם עמדו בצומת ברמזור אדום ותוך כדי עמידתם, רכב שנסע משמאלם עקף אותם ומיד לאחר מכן ארעה התאונה . טענת הסנגור ולפיה בשלב כלשהו התחלף הרמזור לירוק לפני כניסת הנאשם לצומת אינה יכולה לעלות בקנה אחד עם דבריו הברורים של אלישע. משקבענו שאין מקום לפקפק בעדותו של אלישע, הקרקע מתחת לספקולציה שהסנגור יצר, נשמטת.

זמן השיחה של אלישע ונהג הרכב בו נסע :

ב"כ הנאשם בסיכומיו טען " שיכול להיות שעמדו שם חצי דקה " והכוונה כמובן לאלישע ונהג הרכב בו אלישע נסע. הסנגור שאל את אלישע מהו משך הזמן בו עמד הרכב בצומת:

**ש. שאל אותך הבוחן באופן מפורש כמה זמן עמדתם, בזמן שאתם עומדים דיברתם, מה עשיתם?
ת. דיברנו.**

**ש. נשאלת על ידי הבוחן במפורש כמה זמן עמדתם בצומת ואמרת שאתה לא יודע.
ת. אני לא זוכר.**

ש. יכול להיות שעמדתם יותר מחצי דקה?

ת. לא נראה לי. אני זוכר שהאטנו בצומת כי התחלף הרמזור אבל אני לא בטוח בזה ולא יכול להתחייב לזה. אבל עמדנו באדום. זה קרה כאשר היינו בעצירה מוחלטת. "

(עמ' 9 שורות 10-4)

הסנגור מסיק מתשובות אלו כי אלישע אמר בעדותו " שיכול להיות שעמדו שם חצי דקה". הסקה זו אינה נכונה, ודאי

לנוכח ניסוחה של שאלתו האחרונה בעניין זה, וכן לנוכח העובדה שהסנגור בחר שלא להוסיף לחקור בעניין.

מדוע חשוב היה להגנה לטעת את הרושם כאילו שיחתם ערכה חצי דקה? התשובה נתונה באורך מופע הרמזור האדום בכיוונו של אלישע והנאשם. אורכו של המופע הוא כחצי דקה, ולכן אם אלישע שוחח עם נהג הרכב בו נסע חצי דקה בזמן עמידתם בצומת ברמזור אדום, יתכן שהרמזור כבר התחלף לאור ירוק כאשר הנאשם נכנס לצומת. ספקולציה זו מתבססת כאמור על המתנה בת חצי דקה אולם כפי שהסברנו לעיל אין להסיק זאת מעדותו של אלישע והמסקנה המתבקשת מעדותו היא שהעד אינו יודע כמה זמן ערכה השיחה. לחוסר הידיעה אין משקל ראייתי, וודאי לנוכח עדותו הברורה של אלישע כי בזמן עצירתם ברמזור אדום חלף הנאשם ועקף אותם משמאל.

לאור האמור ומשקבלתי למעלה מכל ספק סביר את עדותו של אלישע אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ד, 30 אפריל 2014, בנוכחות הצדדים.